

Részletek

A 2021 októberében Dél-Erdélybe szervezett Zarándoknap – közösségépítő és honismereti kiránduláson elhangzott élménybeszámolókból

A meglátogatott várak: Déva vára, Hunyadi kastély, Kendeffy-vár és a Zeyk-falvi templom mind a mi történelmünknek egy-egy fennmaradt darabja. Mindig nagyon megérint, amikor ezeken a helyeken állhatok meg. Belegondolok, hogy itt mennyi minden történt. Ezek a falak mennyi szenvedést láthattak, de ugyanakkor volt ott boldogság, volt ott kitartás. Látták a hősöknek a küzdelmét. Még olyankor is, amikor talán kilátástalan volt a helyzet. És nagyon hálás vagyok, hogy a Jóisten engem ide helyezett ebbe a csodálatos környezetbe. És egy olyan népnek a lánya vagyok, akik ilyen csodás történelemmel rendelkeznek. Szeretnék méltó lenni ezekhez az ősökhez, a várvédő hősökhez, és a kitartó keresztény közösségekhez, akik például a templomot is felépítették.

Hobaj Emőke
(III. éves egyetemista)

Én egy juharfa levélről szeretnék mesélni. Elcsodálkoztam azon, hogy kiültek rá a vízcseppek és olyan gyönyörű volt, mint gyöngyszemek úgy ültek rajta. S elcsodálkoztam azon, hogy milyen egységben vannak: a víz, a levél, a talaj, a patak, mind egyben van. S milyen gyönyörű! S én is ilyen víz akarok lenni.

A múlt héten Torockón voltunk és volt alkalmunk megmászni a Székelykövet, s akikkel voltunk viccesen megjegyezték, hogy Zalánnal minden második fánál megállunk, hol a kökénynél, hol a faleveleket nézegetve. S akkor az egyik barátunk megjegyezte, hogy mi „naturisták” vagyunk. Kacagtunk ezen. S elgondolkodtam ezen, hogy mi nem vagyunk „naturisták”: mindezt a Jóisten adta, és a természetbe beleteremtett minket is. S tényleg ez az, amire meghívott minket a Jóisten, hogy csodálkozzunk az Ő teremtett világában, ne csak átrohanjunk rajta.

Nagyon kedves nekem ez a Zeyk-falvi templom is, a maga egyszerűségével, letisztultságával, nincs rajta semmi fölösleg.

Dósa-Bea Boglárka
(IV. éves egyetemista)

Az a nagyfokú rendezettség, egyszerűség és mégis fenségesség, sokszínűség, amit a teremtett világban láttunk, a környezetben, a vízeséseknél, ugyanezt a rendezettséget

csodáltam a régi ember munkájában is, akik ezzel az erővel olyan várkastélyokat, olyan templomokat építettek fel, amik a mai napig állnak. Boldog vagyok, hogy a mai nap folyamán nemcsak néztem, hanem láttam is.

Csata Aliz
(III. éves egyetemista)

A piskitelepi arborétum megerősítette hivatástudatomat. Látva Ocskay orvosnak a munkáját, az önfeláldozását, ugyanakkor hallva azt róla, hogy mekkora szeretetet tanúsított a betegek iránt is, hogy a házát kórházzá alakította, úgy gondolom, hogy ez egy érett jellemre vall, egy érett személyiségre. Példaképként jár előttem az önfeláldozásban, ebben a szolgálatkészségben.

A másik, amit ki szeretnék emelni, az a Zeyk-falvi templom. Itt éreztem a közösségnek a megtartó erejét, s azt véltem felfedezni, hogy ezek az emberek válaszoltak a Jóistennek a hívására. Válaszoltak azáltal, hogy megépítették ezt a templomot, amely fölemelje lelküket, erősítse és összekapcsolja őket, mint közösséget. Úgy látom ebben van az erő, hogyha egy közösség a Jóisten köré épül. Akkor az megmarad és az erős.

Benedek Noémi
(V. éves egyetemista)

A Retyezát-hegységi Lolaia vízesésnek a látványa olyan békességet adott, amire úgy érzem, hogy szüksége van a lelkemnek. Mondtam is Rékának, hogy milyen jó lenne egy ilyen a városba is, hogy ne kelljen ilyen messzire jönni.

Fazakas Márk
(I. éves egyetemista)

Sok művészettörténet órát megéltem, és úgymond sok mindent tanultam az építészetről, a festészetről, a szobrászatról. Viszont egy dolgot nem tanultam azokon az órákon, hogy az Úrnak milyen leutánozhatatlan és tökéletes művei vannak. Ha megnézünk egy sziklát, egy levét, egy tájat vagy akár egy márványtáblát, bármire rá tudunk csodálkozni.

Kerekes Dániel
(XII. osztályos tanuló)

Az arborétum nagyon imponáló volt számomra, hogy mennyi növény található ott, és hogy ez az egész park túlélte a kommunista pusztítást.

Továbbá nagyon tetszett nekem a Kendeffy-vár Megnyert a látvány. Tényleg vadregényes. És a tudat is hozzájárult, hogy Jules Verne erről a kis erdélyi várról írta az egyik könyvét.

Ezután következett a vízesés, ami látványvilágban talán az egyik legszebb volt. Lenyűgözött, hogy ilyen szépségek is találhatóak a környezetünkben.

Nagy Imre
(X. osztályos tanuló)

Hálás vagyok, hogy a Jóisten elhívott engem ebbe a közösségbe. Érezhetem a jelenlétét, s folyamatosan megerősít. A reggeli fohászban volt egy szép mondat, ami végigkísérte egész napomat: *“Add szent malasztodat, hogy a mai napot jámborságban, lelki tisztaságban és istenfélelemben tölthessem és szent parancsaid megtartása által szeretetedre állandóan méltó lehessenek”*. A Jóisten ráirányította a figyelmemet, hogy észrevegyem a márványlapokat, a kősziklára épített várakat. Mindent, ami ilyen szilárd és időtálló. Ilyen kell legyen az én hitem is.

A retyezáti Lolaia vízeséshez érkeve pedig abban erősödtem meg, hogy a mi lelkünk is ilyen kell legyen: ilyen tiszta folyóvíz, ilyen tiszta forrásként mossa állandóan, a Jóisten géje, amely az életünket át tudja alakítani.

A Zeyk-falvi templomot nézve látszik, hogy egy kis közösség építette, és egyben éreztem a közösség megtartó erejét. Azt, hogy erő van abban a kis közösségben, amit a Jóisten tart össze.

Sándor Andrea
(ápolónő, volt Kollégista)

Látva ezeket az épített kulturális örökségeket, amiket nagy nemzetünk hagyott maga után, még hogyha már hírvivői sincsenek azon a vidéken, nagyon lehengerlő az a teljesítmény, az az emberi tudás, amely ott visszaköszön azokban a védelmi építményekben, amelyekben a főurak sokáig a védelmük garanciáját látták.

Látva Piskitelepen ezt a gyönyörű arborétumot, azt mondtam, hogyha egyszer majd helyet akarok magamnak, akkor egy pont ilyent akarok vagy itt szeretnék lakni, egy ilyenben, mert hogyha házam nem is lesz, de egy ilyen kertem legyen legalább:). Mert ezek a növények, amiket Isten ilyen szépek megalkotott, azokat mindennap kellene látni. Úgy-e ezt az arborétumot is, amit ez a család megalkotott és létrehozott azt egy elnyomó hatalom elvette tőle. De úgy érzem, hogy Isten attól ugyan úgy ott van velünk, Ha mindent elvesznek tőlünk, akkor is ott van.

A legmeghatóbb pillanat számomra a Hunyadi várkastély kápolnájában volt, amikor Ildikó elkezdte énekelni az *Ó, én édes Jóistenemet*. Ott egy kicsit megborzadtam. Nagyon-nagyon szép élmény volt számomra. És ne gondoljátok azt, hogy kicsit elmebajos vagyok, hogyha azt mondom: éreztem, hogy a falak és a történelmi kövek között, abban a légkörben ott vannak azok a személyek is, akik építették, akik ott laktak, ezek a hatalmas emberek - Hunyadiék, Bethlenék, a többi történelmi személyiség – éreztem, hogy ők is ott vannak velünk és belekapcsolódnak énekünkbe.

Pászka Alpár
(IV. éves egyetemista)

A Zarándoknap i élményekben részesülők:
Déva váránál

Piskitelepen a dendrológiai parkban

